

Van grondrecht naar privileges - Iedereen Beschermd

Uitleiding

Dag allemaal,

Ik ben jullie uitleider voor vandaag.

Dat klinkt misschien wat als professioneel afscheidsnemer. Voor de oudere deelnemers vandaag: wees gerust ik ga niet Xavier Debaere-gewijs in zingen uitbarsten.

Bovendien weet ik wel dat jullie allemaal – de ene al wat stiekemer dan de andere – naar huis willen. Het is vrijdagnamiddag, het is pokkeheet en het was een rijke, maar lange studiedag.

Best wel geslaagd al zeg ik het zelf.

Ik wil daarom beginnen met iedereen die hieraan meegewerkt heeft uitgebreid te bedanken. Ik ga het mij permitteren om heel veel mensen te vergeten en maar twee namen te noemen.

Op de eerste plaats Leen Van den Bulck die bergen werk verzet heeft, zowel om het programma rond te krijgen als om alle organisatorische rompslomp in goede banen te leiden. Dank u Leen!

De tweede is Rudi Roose die voor een boeiende *keynote* gezorgd heeft.

Als ik van vandaag drie inzichten wil onthouden is het eerste van hem:

1. Dat we vandaag weldegelijk een ervaring of beter een heropleving van de voorwaardelijkheid meemaken. Rudi wees daarvoor onder andere naar een aantal verschuivingen in onze sociale bescherming. Hij noemde de evolutie van de welvaartsstaat naar de actie verzorgingsstaat, naar de sociale investeringsstaat. Hij benoemde ook de vermaatschappelijking.

Dat zij allemaal zaken die in eerste instantie - ook aan de linkerkant en bij sociale organisaties – veel te positief onthaald zijn. We benoemen nu pas - jaren na de invoering - de vaak catastrofale gevolgen voor mensen in een kwetsbare positie.

Beter laat dan nooit zeker? Maar misschien is het goed om – zoals Rudi maar ook Joost De Potter van Vluchtenlingenwerk Vlaanderen zeiden – in de toekomst meer kritisch na te denken over de logica achter zulke – zogezegd - innovatieve concepten ... ook al betekent dat dat je als middenveldorganisatie of veldwerker je nek uitsteekt en tegen durft spreken.

Concreet kan dit door, zoals Rudi ook voorstelde, een alternatief discours te ontwikkelen. Met SAM, steunpunt Mens en Samenleving, zijn we daarmee bezig. We delen die expertise graag, bijvoorbeeld met de partners van Iedereen Beschermd

2. De tweede zaak die ik graag onthoud komt van Caro Van der Schueren van ABVV die het vanochtend had over de effecten van de stijgende voorwaardelijkheid op het draagvlak van de sociale bescherming. Voorstanders van een strenge aanpak beweren dat dit beleid het draagvlak vergroot omdat mensen zouden zien dat het de profiteurs uit het systeem weert. Uit onderzoek blijkt dat het tegendeel waar is. Als politici toeteren – zoals dat vandaag over de langdurig werkzoekenden gebeurt - dat uitkeringsgerechtigden lui zijn en niet willen werken, dan is dat een discours dat de publieke opinie overneemt.

Bovendien leidt dit soort stigmatiserende taal af van het echte probleem van onze sociale bescherming, namelijk de onderfinanciering. Het zijn niet de mensen aan de onderkant die hiervoor verantwoordelijk zijn, maar het feit dat de sterkste

schouders weigeren om de zwaarste lasten te dragen. Als we een sterke sociale bescherming willen behouden en zelfs uitbreiden, is een serieuze vermogensbelasting – waarmee ook het verborgen vermogen in vennootschappen belast wordt – een vanzelfsprekendheid.

3. Tenslotte onthoud ik van Griet Vielfont en Guido Debaere die voor de Coalitie Humaan OCMW spraken dat leefloongerechtigden zwaar gestigmatiseerd en gewantrouwd worden. Dat heeft een enorme kost omdat het tot een enorme hoeveelheid stress en mentale problemen leidt. De overheid komt neuzen in de privé van mensen en gaat bepalen hoe zij hun leven moeten leiden. Van verplicht vrijwilligerswerk tot de manier waarop ze hun kinderen opvoeden. Is dat de samenleving die wij willen?

Tegelijk getuigde Guido hoe de maatschappelijk werkers in de OCMW's evenzeer gewantrouwd worden. Een compleet uit de hand gelopen bureaucratisering en managementsdenken zorgen ervoor dat zij zich constant moeten verantwoorden en heel hun professionele doen en laten moeten registreren. op zijn allerergst. Daardoor is er steeds minder tijd om aan begeleiding te doen, en wordt het natuurlijk verleidelijk om snel enkele strenge voorwaarden af te checken om te zien, of iemand nog recht op leefloon heeft ...

Ik vond het vooral heel straf hoe die twee vanuit een heel ander perspectief – de ene vanuit de rechthebbenden, de andere vanuit de maatschappelijk werkers – hier samen stonden. Samenwerking om de steile berg waar we voorstaan te beklimmen.

Wie als organisatie ook samen de handschoen wil opnemen, nodig ik graag uit om aan te sluiten bij onze Coalitie Iedereen Beschermd contact. Dat kan door een mailtje te sturen naar onze trekker Leen Van den Bulck of haar seffens even aan te spreken.

Iedereen Beschermd werkt op dit ogenblik aan een startnota die de principes bepaalt waar we het als partners allemaal over eens zijn, en over de mogelijk alternatieven die we zien om een robuuste sociale bescherming te garanderen die op vertrouwen gebaseerd is en niet op allerlei strenge voorwaarden die toch niet werken.

We zitten daarbij in de finale fase dus het is nu de moment om aan te sluiten en nog inspraak te hebben. Wij zien jullie graag komen.

Waar we jullie ook graag zien komen is naar de manifestatie van het gemeenschappelijk vakbondsfront op 25 juni in Brussel, een betoging voor een samenleving waarin iedereen kan groeien en bloeien ... en dus tegen keuzes als de inperking in de tijd van de werkloosheidsuitkeringen.

Goed, dat was het wat de mededelingen betreft.

Als beloning – toch voor wat hoort wat - hebben we nu voor jullie nog een kleine receptie.

Ik zie jullie daar

g.